

Szentháromság vasárnapja

Jn 3,16-18

„Úgy szerette Isten a világot...”

Isten és a világ nem ugyanazon a pályán mozog, nem ugyanazokat a törvényszerűségeket követi, sőt nem ugyanazokat az értékeket szeretné megvalósítani. A Biblia Istennek és a világnak a konfliktusát a bűnbeesés történetével indokolja. Feltételezi, hogy valamikor Isten és a világ között tökéletes harmónia létezett. Ezt követően azonban megbomlott az isteni rend a földön, és ez megrontotta az Isten és ember, az ember és ember, valamint az ember és a természet viszonyát. Ezen viszonyok helyreállítása kezdődött a törvényadással, folytatódott a prófétai figyelmeztetésekkel, és beteljesedett Jézus Krisztus eljövetelével.

A világ és az Isten, valamint a hívők és a nemhívők radikális szembeállítását a János-evangélium sajátossága.

János evangéliumában, de az újszövetségi írásokban is, a világ a bűn által átváltott társadalmat és a sátán hatalmában lévő emberiséget jelenti. Ebben a körben Isten igazsága és igazságossága nem jelenik meg. Legfeltűnőbbek benne azok az emberek, akik lázadnak Isten ellen. Egyben csalóka világ is ez, hiszen hallatlanul szilárdnak látszó törvényszerűségei gyakorta kevesek kiváltságát szolgálják, és sokakat rabszolgasorshoz hasonló kiszolgáltatottságba taszítanak. Ezt a világot gonosz szellemek, alantas indulatok és érzések kormányozzák. Ez a társadalom akarati ellenállása miatt képtelen megérteni Isten igazságosságát, Isten bölcsességét. Ennek a világnak a békéje az anyagi biztonság kérészetű békéje.

Ha Isten és a világ viszonyát most nem a világ oldaláról, hanem Isten felől közelítjük meg, akkor a mai evangéliumi szakasz kiindulási pontja és kulcsmondata ennek a megközelítésnek: „Úgy szeret- te Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda...”. Annak ellenére, hogy Isten elítéli ezt a világot, mégsem elveszíteni, hanem megmenteni akarja. Jézust csak az érti meg, aki felfedezi, Jézusnak sem országa, sem értékrendje, sem hatalma, sem tanítási módszerei nem ebből a világból valók. Közte és az Isten között nincs szakadás, de ezért gyűlöli őt a világ, mert benne semmi közös nincs a bűnös világgal. A világ mozgatórugója a gyűlölet, Isten és Jézus Krisztus mozgatója és pedagógiai elve viszont a szeretet. Ez ugyan János

evangéliumból annyira nem világos, de Jézus a bűnösöket is szereti, gyűlölőit is meg akarja váltani.

Jézus halálával vette el az ember bűnét, és megkezdett felépíteni követőivel egy új világot. Jézus megváltott világa és a bűnös világ harcban áll egymással. Annak ellenére, hogy Jézus feltámadása óta ennek a harcnak a kimenetele eldőlt, mégis a két világ közötti engesztelhetetlen harc ma is folytatódik. Radnóti Miklós jól fogalmazta meg a mi helyzetünket: „Még szomorú sem vagyok, megszoktam e szörnyű világot annyira, hogy már néha nem is fáj – undorodom csak.”

A keresztényeknek pozitív küldetésük van a világban. Jézus Krisztus követőinek, a keresztényeknek is tanúságot kell tenni az igazságról. A tanúságtétel közben azonban számolnunk kell a világ ellenkezésével, gyűlöletével, értetlenségével, sőt az üldözésével is! A világban az emberi viszonyok mindig a hatalmasok és elnyomottak, erősek és kiszolgáltatottak viszonyában értelmezendők. Az isteni személyek közötti párbeszéd sohasem a nagyobb és kisebb közötti párbeszédet jelenti. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti párbeszéd egyenlők közötti párbeszéd, nem a bűnösök harcával és vetélkedésével megterhelt párbeszéd, hanem a szerető személyek egymás felé fordulása. Ezért Jézus követőinek a Szentháromság életét kell megérteniük, ha azt a világot kívánják építeni, amit Isten akart.

Az egyszülött Fiúban hívők imája

Hálát adunk neked, Jézus Krisztus, aki köztünk jártál. Emberi testben, emberi érzéseinket megismerve éltél, s fájdalmak közt meghaltál, hogy feltámadásod által megváltásad bűneinket, és üdvösséget szerezz a világnak. Kérünk, engedd, hogy benned élhessünk, Szentlelked tartson meg és vezessen a szeretet ösvényén, hogy életünkkel és szavainkkal örökké hirdethessük mindenkinek az evangéliumot, országodat és dicsőségedet! Amen.